

Najlepšie Vianoce zo všetkých

PREZIDENT THOMAS S. MONSON

V tomto období roka je éter preplnený vianočnou hudbou. Moje srdce sa často obráti k môjmu domovu a k minulým Vianociam, keď počúvam niektoré zo svojich obľúbených vianočných piesní, ako je napríklad táto:

*Niet lepšieho miesta ako domov
počas sviatkov, lebo nezáleží na tom
ako ďaleko sa túlaš,
ak chceš byť šťastný na milión spôsobov,
počas sviatkov, niet nič lepšieho
než tvoj sladký domov.¹*

Jeden spisovateľ povedal: „Vianoce sú opakovane trvalým časom návratov. Vyčlenené svojou záhadnosťou, náladou a čarom, toto obdobie sa zdá byť postavené mimo bežného času. Všetko, čo nám je drahé, čo je trvácne sa nás nanovo zmocní: opäť sme doma.“²

Prezident David O. McKay (1873–1970) prehlásil: „Skutočné šťastie prichádza iba tým, že robíme druhých šťastnými—praktické použitie Spasiteľovej nauky o stratení vlastného života, aby sme ho

našli. V skratke, duch Vianoc je duch Krista, ktorý spôsobuje, že naše srdcia žiaria v bratskej láske a priateľstve a inšpirujú nás k láskavým skutkom služby.

Je to duch evanjelia Ježiša Krista, a poslušnosť voči nemu prinesie ‚pokoj na zemi‘, pretože to znamená—dobrú vôľu všetkým ľuďom.“³

Dávanie, nie dostávanie, prináša plný rozkvet ducha Vianoc. Zabudneme na nepriateľov, spomenieme si na priateľov a poslúchame Boha. Duch Vianoc osvetľuje okno našej duše, cez ktoré sa pozeráme von na zaneprázdnený svet a začneme sa viacej zaujímať o ľudí než o veci. Na to, aby sme pochopili skutočný význam „ducha Vianoc“ stačí, ak zameníme slovo Vianoce a vznikne „duch Krista“.

Pamätať si na Neho

Keď máme ducha Vianoc, pamätáme si na Toho, ktorého narodenie si pripomínáme v tomto ročnom období. Spomíname si na ten prvý vianočný deň, predpovedaný dávnymi prorokmi. Spomeňte si spolu so mnou na slová Izaiáša: „Ajhľa, panna

počne, porodí syna a dá mu meno Immanuel“,⁴ — čo znamená „Boh s nami“.

Na americkom kontinente proroci povedali, že prichádza čas, a nie je ďaleko, keď s mocou, Pán všemohúci. . . bude prebývať v svätostánku tela. . . . On vytrpí pokušenia a bolesť. . . . A budú ho nazývať Ježiš Kristus, Syn Boží.⁵

Potom prišla tá noc nocí, keď pastieri zostali na poliach a anjel Pána sa im zjavil, oznamujúc narodenie Spasiteľa. Neskôr prišli mudrci z východu do Jeruzalema, „a pýtali sa: Kde je ten narodený kráľ židovský? Videli sme totiž Jeho hviezdu na východe a prišli sme sa Mu pokloniť. . . .

Keď uzreli hviezdu, zaradovali sa veľkou radosťou.

I vošli do domu, uvideli dieťaťko s matkou Máriou, padli na tvár a klaňali sa Mu. Potom otvorili svoje klenotnice a obetovali Mu dary: zlato, kadidlo a myrhu.“⁶

Časy sa menia; roky utekajú; ale Vianoce sú i naďalej posvätné. V tejto úžasnej dobe plnosti časov sú naše príležitosti na to, aby sme odovzdali niečo zo seba skutočne neobmedzené, ale tiež rýchlo podliehajú skaze. Existujú srdcia, ktoré treba potešiť. Existujú láskavé slová, ktoré treba povedať. Existujú dary, ktoré treba podarovať. Existujú skutky, ktoré treba vykonať. Existujú duše, ktoré treba zachrániť.

Dar Vianoc

Na začiatku 30-tych rokov minulého storočia darovali Margaret Kisilevichová a jej sestra Nellie vianočný dar svojim susedom, rodine Kozickej, na ktorý si pamätali celý svoj život a ktorý sa stal inšpiráciou pre ich rodiny.

Vtedy bola domovom Margaret farmárska usadlosť Two Hills v Alberte v Kanade, ktorá bola obývaná prevažne ukrajinskými a poľskými emigrantmi, ktorí mali zväčša veľké rodiny a boli veľmi chudobní. Bolo obdobie Veľkej hospodárskej krízy.

Margaretina rodina pozostávala z jej matky, otca a ich 15 detí. Margaretina matka bola veľmi pracovitá a jej otec podnikal, — a so všetkými tými deťmi mali postarané o pracovnú silu. Kvôli tomu bolo u nich doma vždy teplo, a napriek svojim skromným pomerom neboli nikdy hladní. V lete sa starali o obrovskú záhradu, vyrobili kyslú kapustu, tvaroh, kyslú smotanu a zavárané uhorky s kôprom, ktoré vymieňali za iný tovar. Chovali tiež kurence, prasce a dobytok. Mali málo

peňazí, ale tieto veci mohli vymieňať za iný tovar, ktorý si nedokázali sami vyrobiť.

Margaretina mama mala priateľov, s ktorými emigrovala zo svojej starej vlasti. Títo známi mali obchod so zmiešaným tovarom a obchod sa stal skladom pre ľudí z okolia, kde dávali obnosené oblečenie, topánky, a pod., ktoré nepotrebovali alebo ich tam vymieňali. Mnohé z týchto použitých vecí boli posunuté Margaretinej rodine.

Zimy v Alberte boli chladné, dlhé a ťažké, a v jednu nesmierne chladnú a ťažkú zimu si Margaret a jej sestra Nellie všimli chudobu svojich susedov, rodiny Kozickovej, ktorých farma bola niekoľko míľ od ich. Keď otec Kozicki viezol svoje deti do školy na saniach, ktoré si vyrobil, zašiel aj on do školy, aby sa zahrial pri kachliach, skôr ako sa vrátil domov. Obuv rodiny pozostávala z handier a jutových vriec nastrihaných do pásov a omotaných okolo nôh, naplnených slamou a zviazaných povrazmi.

Margaret a Nellie sa rozhodli pozvať rodinu Kozických prostredníctvom ich detí na vianočný obed. Tiež sa rozhodli, že nikomu v ich rodine o pozvaní nepovedia.

Svitlo vianočné ráno a každý v Margaretinej rodine bol zaneprázdnený s prípravou obedňajšej hostiny. Obrovský kus bravčového mäsa na pečenie dali večer predtým do rúry. Kapustové závitky, šišky, slivkové buchty a špeciálny cukrový punč boli pripravené vopred. Menu malo byť doplnené kyslou kapustou, kôprovými nakladačkami a zeleninou. Margaret a Nellie mali na starosti prípravu čerstvej zeleniny a ich mama sa ich neustále vypytovala, prečo čistia toľko zemiakov, mrkvy a cvikle. Ony však iba pokračovali v čistení.

Ich otec ako prvý zbadal ako sa k nim po príjazdovej ceste približuje konský záprah a sane, v ktorých bolo natlačených 13 ľudí. On ako milovník koní dokázal rozpoznať kone z veľkej diaľky. Spýtal sa svojej ženy: „Prečo sem idú Kozickí?“ Odvetila mu: „Neviem.“

Oni prišli, a Margaretin otec pomohol pánovi Kozickému dať jeho kone do stajne. Pani Kozická objala Margaretinu mamu a poďakovala jej za to, že ich pozvali na Vianoce. Všetci vošli do domu a začala sa hostina.

Najprv jedli dospelí, a potom sa umyli taniere a príbory, a deti sa vystriedali pri jedení. Bola to úžasná

hostina, ktorá bola ešte lepšia, lebo sa o ňu všetci delili. Potom ako sa všetci najedli, spievali spoločne vianočné koledy, a potom si dospeli sadli spolu, aby sa porozprávali.

Pravá láska v skutkoch

Margaret a Nellie zobrali deti do svojej izby a spod postelí vytiahli niekoľko škatúľ, v ktorých boli veci, ktoré dostali od priateľov svojej matky z obchodu. Bol to čarovný chaos, s okamžitou módnou prehliadkou, keď si každé z Kozických detí vybralo také oblečenie a obuv, ktoré chcelo. Robili taký rámus, že Margaretin otec vošiel dnu, aby zistil, prečo tam je taký hluk. Keď uvidel šťastie a radosť Kozických detí v ich „novom“ oblečení, usmial sa a povedal: „Nenechajte sa rušiť.“

V skoré popoludnie, predtým než sa veľmi ochladilo a zotmelo, sa Margaretina rodina rozlúčila so svojimi priateľmi, ktorí odchádzali dobre najedení, oblečení a obutí.

Margaret a Nellie nikdy nikomu nepovedali o tom, že pozvali Kozických, a toto tajomstvo si udržali až do 77. Vianoc Margater Kisilevič Wrightovej v roku 1998, keď sa o to po prvýkrát podelila so svojou rodinou. Povedala, že to boli jej úplne najlepšie Vianoce.

Ak máme mať tie úplne najlepšie Vianoce, musíme naťahovať uši, aby sme začuli zvuk nôh obutých v sandáloch. Musíme sa načiahnuť za rukou Tesára. S každým krokom, ktorý urobíme v Jeho šlapajach, opúšťame pochybnosti a nachádzame pravdu.

O Ježišovi bolo povedané, že „prospieval múdrosťou, vzrastom a bol milý Bohu aj ľuďom.“⁷ Máme rozhodnutie činiť to isté? Jedna veta v svätom zázname vzdáva hold nášmu Pánovi a Spasiteľovi, o ktorom hovorí, že On „chodil, dobre činil . . . , pretože Boh bol s Ním“.⁸

Mojou modlitbou je, aby sme v tomto vianočnom období a počas všetkých Vianoc, čo prídu, mohli kráčať v Jeho šlapajach. Potom budú každé Vianoce tými úplne najlepšími Vianocami.

POZNÁMKY

1. Al Stillman a Robert Allen, „Home for the Holidays“.
2. Elizabeth Bowen, „Home for Christmas“, v Mary Engelbreit, *Believe: A Christmas Treasury* (1998), 27.
3. David O. McKay, *Gospel Ideals* (1953), 551.
4. Izaiáš 7:14; pozri tiež Matúš 1:18–25.
5. Pozri Mosiáš 3:5, 7–8.
6. Matúš 2:2, 10–11.
7. Lukáš 2:52.
8. Skutky 10:38.

NÁPADY PRE DOMÁCIH UČITEĽOV

Potom ako sa s modlitbou pripravíte, podelte sa o toto posolstvo takým spôsobom, aby ste povzbudili tých, ktorých učíte, aby sa zapojili. Nasleduje niekoľko príkladov:

1. Požiadajte jedného člena rodiny, aby nahlas prečítal citát od prezidenta McKaya. Ak máme mať tie úplne najlepšie Vianoce, musíme naťahovať uši, musíme kráčať v Spasiteľových šlapajach. Nech si členovia rodiny obkreslia svoje nohy. Potom požiadajte rodinu, aby si po vašej návšteve vyhradila čas na to, aby za pomoci modlitby napísali na každú šlapaj skutok služby, ktorý by členovia rodiny mohli urobiť pre ostatných. Navrhňte, aby tieto šlapaje umiestnili tak, aby viedli k obrazu Spasiteľa, ukazujúc ako nám skutky služby pomáhajú priblížiť sa bližšie k Nemu.

2. Požiadajte členov rodiny o to, aby sa podelili o zopár nezabudnuteľných vianočných zážitkov. Čo ich urobilo takými úžasnými? Prečítajte alebo porozprávajte príbeh o rodine Kozických. Vyzvite rodinu, aby našla spôsob ako môžu tento mesiac pomôcť ostatným, aby im tak pomohli tešiť sa z obdobia Vianoc.